

GROMADSKI (1) *ai*

gromadski, [gromadzki].

Teksty nie oznaczają ó; a jasne.

[*sg f A gromadzką.*] ♦ *pl G gromadskich.*

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

Przymiotnik od „gromada”:

a. *Pochodzący od zgromadzenia, skupiska ludzi:* Perykles Atheniensi: dzielny miałtá onego Senator/ gdy do rady w zaburzeniu Rzeczypoľpolithey chadzał/ [...] thák łam do łiebie mawiał: Nie lę kay łye tych wiátrow gromátłkich/ o Perykle/ pomni ná mieyłce łwe/ pomni też ná to/ że ty y o tych ktorzy oto łzáleią/ dziś w rádźie wiernie rádźić/ y o nich wotowác małz/ áby zdrowi á cáli byli. *OrzRozm A4.*

b. [*Odnoszący się do chłopów zamieszkujących jedną wieś: iż iełliby łie zádłúżyli chłopi ná rzecz Gromádzką/ tedy káždy z gromády powinien on dług płácic/ ná co łie máią łkłádác. SzczerbSpecSax 83 (Linde).]*

Cf GROMADNY

ZZa